

Teksten

Pan divino y gracioso

Pan divino y gracioso, sacrosanto
manjar que das sustento al alma mía;
dichoso fué aquel día, punto y hora
que en tales dos especies Cristo mora;
que si el alma está dura
aquí se ablandará con tal dulzura.

El pan que estás mirando, alma mía,
es Dios que en tí reparte gracia
y vida, y, pues que tal comida te mejora,
no dudes de comerla desde agora,
que, aunque estuvieres dura,
aquí te ablandarás con tal dulzura.

O qué mesa y que manjar

¡O qué mesa y qué manjar!
qué huésped y qupe primor
la mesa d'amor, manjar celestial,
el huésped eterno qu'es luz y gobierno
y vida inmortal de vos pecador.

Deste divino manjar
entienda'l hombre hospedado
qu'el huésped está pagado,
que de gracia sea de dar.
¡O quan dulce's el manjar!

Es menester que se açierte

Es menester que se açierte
a comer d'esta comida
que al malo da pena y muerte
y al bueno da gloria y vida.

El que fuera conbidado
a comer d'este manjar
primero se á de provar
qu'el manjar aya provado.

Porqu'es justo que se açierte
a comer d'esta comida
que al malo da pena y muerte
y al bueno da gloria y vida.

Goddelijk en genaderijk brood,
allerheiligste spijs die mijn ziel tot steun is.
Gezegend de dag, het tijdstip en uur
die maakten dat in die twee gedaantes
Christus aanwezig was zodat, wanneer de
ziel verhardt, deze weer week wordt door
zo'n zachtmoedigheid.
Het brood dat je ziet, mijn ziel,
is God die je genade en leven schenkt en
omdat dit brood je voortreffelijk maakt,
aarzel niet om er voortaan van te eten.
Zodat je, zelfs als je hardvochtig bent, hier
met zo'n zachtmoedigheid weer teder wordt.
[MW]

Oh wat een dis en wat een feestspijs!
Wat een gastheer en wat een verfijnde
gerechten, de tafel der liefde, hemelse spijs,
de eeuwige gastheer, die licht en leidsman is
en onsterfelijk leven voor jou, zondaar.

Voor deze goddelijke spijs,
begrijpt de genode gast,
wordt de gastheer betaald
met wat men uit genade geeft.
Oh, hoe zoet is de spijs!
[MW]

Men doet er goed aan
van deze maaltijd te eten,
want dit maal geeft lijden
en dood aan de slechterik
en aan de goede mens glorie en leven.

Hij die aan dit maal genodigd wordt,
moet het eerst proberen
opdat hij de spijs
goed kan proeven.

Want men doet er goed aan
van deze maaltijd te eten,
want dit maal geeft lijden
en dood aan de slechterik
en aan de goede mens glorie en leven.
[MW]

O celestial medicina

¡O celestial medicina!
¡O sancto y dulce manjar, sangre benigna!
Acertado errar, dichoso enfermar,
que tuvo tal medio para sanar.

¿Quién pensó que, muerto Adán,
tal segundo Adán nasciese,
y, lo qu'él adoleciese,
sanase con este pan?

¡O carne y sangre divina!
¡O sancto y dulce manjar, sangre benigna!

Qué te daré, Señor

Que te daré Señor por tantos dones,
que mandas a montones cada hora,
al alma peccadora,
O quien me diese
Jesús mio dulce, que por ti muriese,
sangre me as dado y sangre querria darte,
poco es dar parte,
a quien a dado'l todo,
no'a d'aver modo,
no'a d'aver medida,
Christo 'n amar te y poco es dar la vida.

O Virgen, cuando os miro

O Virgen, quando os miro
no cabe en sí mi alma de gozosa,
y en mi pecho tan triste no reposa,
y por esto suspiro, buscando mi alegría,
que sola vos la dais al alma mía.

O Virgen, vuestros ojos
estrellas son que alegran mi tristeza,
y en mi pecho no cabe tal riqueza,
y por esto suspiro, buscando mi alegría,
que sola vos la dais al alma mía.

Si tus penas no pruebo

Si tus penas no pruebo,
¡oh Jesús mio! vivo triste y penado.
Hiéreme, pues el alma ya te he dado;
y si este don me hicieres,
mi Dios, claro veré, que bien me quieres.

O, hemels medicijn
O, heilige en zoete spijs, gezegend bloed!
Wie juist het verkeerde pad bewandelt,
prijst zich gelukkig ziek te worden en zo'n
middel te hebben om te genezen.
Wie had kunnen denken dat toen Adam was
gestorven, er een tweede Adam zou worden
geboren, en dat waaraan hij leed juist met
dit brood genezen kon worden?

O goddelijk vlees en bloed!
O zoete en heilige spijs, gezegend bloed!
[MW]

Wat zal ik je geven Heer,
in ruil voor zoveel gaven die je elk uur
aan mijn zondige ziel brengt?
Oh, wat zou ik zelf kunnen geven,
mijn lieve Jezus, dat ik voor jou zou sterven.
Bloed heb je mij gegeven en bloed zou ik jou
willen geven, dat is maar een klein geschenk
voor wie alles heeft gegeven.
Er is geen wijze, er is geen maat,
Christus, om jou lief te hebben
en het leven geven is dan onbeduidend.
[MW]

O Maagd, wanneer ik naar u kijk,
kan mijn ziel zijn geluk niet op van
blijdschap en vindt geen rust in mijn droeve
borst en daarom zucht ik, op zoek naar mijn
vreugde die alleen u aan mijn ziel geeft.

O Maagd, uw ogen
zijn sterren die mijn droefenis omzetten in
vreugde; in mijn borst past zoveel rijkdom
niet, en daarom zucht ik, op zoek naar mijn
vreugde die alleen u aan mijn ziel geeft.
[MW]

Als ik jouw leed niet ondervind,
oh mijn Jezus, dan leef ik bedroefd en
smartelijk. Verwond mij, ik heb je mijn ziel
immers al gegeven, en als je me dit geschenk
geeft, mijn God, dan zal ik duidelijk zien,
hoeveel je van me houdt.
[MW]

Todo quanto pudo dar

Todo quanto pudo dar
este día nos á dado:
Dios y hombre'n un bocado.

Tiene Dios tanto poder,
que a todo poder excede,
pues, con solo su querer,
todo quanto quiere, puede.
Puede y quiere que nos quede.
Supo dar oy abreviado,
Dios y hombre'n un bocado.

Antes que Dios se partió
a la tierra de la vida,
una celestial comida
a sus apóstoles dió,
y el manjar que se comió
fué su cuerpo consagrado:
Dios y hombre'n un bocado.

Reçebid, compañas mías,
este cuerpo y sangre mía,
que la sombra di a Elías,
por daros mi carne oy día.
Es manjar que da alegría,
en las almas sin pecado,
Dios y hombre'n un bocado.

Vana esperança

Vana sperança, que mi pensamiento
lo traes tan suspenso y engañado,
que tu falsa lisonja sustentado,
que gusta y se mantiene de tormento,

y tu cantar, que a vezes da contento,
de lexos quieres tú que sea gustado,
y, quando çerca pienso que as llegado,
huyes de mí ligera como viento.

En tu mayor promesa y más segura
no ay quien sufrir la pesadumbre,
según se tarda'l bien de tu venida.

Y al triste que regalas con dulzura,
con engaño lo subes a la cumbre,
por dar con él, después, mayor cayda.

Alles wat hij maar kon geven
gaf hij ons op deze dag:
God en mens in één.

God is zo almachtig
dat hij alle macht overtreft,
ja, met alleen zijn liefde,
kan hij alles wat hij wil bereiken.
Dat kan hij en hij wil dat die bij ons blijft.
Kortom, hij wist vandaag
God en mens in één te geven.

Voordat God
dit aardse leven verliet,
gaf hij zijn apostelen
een hemelse maaltijd
en de spijs die zij aten,
was zijn gewijde lichaam:
God en mens in één.

Neem, mijn gezellen,
dit lichaam en dit bloed,
want ik gaf Elia de wolk
om jullie vandaag mijn vlees te geven
Het is een spijs die vreugde geeft
aan de zielen zonder zonde,
God en mens in één.
[MW]

IJdele hoop, die mijn gedachten
zo verwacht en misleidt,
met jouw vals gevlei gestut,
die geniet en zich handhaaft door pijniging.

en jouw lied, dat soms blijdschap geeft,
vanuit de verte wil je dat het wordt genoten,
en juist wanneer ik denk dat je dicht bent
genaderd, vlucht je van me weg als een
windvlaag.
In jouw grootste en betrouwbaarste belofte,
voelt niemand smart, tenzij je de goedheid
van je komst vertraagt.

En wie verdrietig is, vlei je met zoetheid,
met bedrog zet je hem boven op de top,
om hem daarna, des te harder te laten
vallen.
[MW]

Huyd, huyd, o ciegos amadores

Huyd, huyd, o ciegos amadores
de un çiego amor. Mirad que puede tanto,
que en un punto convierte el gozo en llanto
y el regalo menor, en mil dolores.

Huyd, huyd sus gustos y favores,
antes que el mundo os ligue de tal suerte,
que no os valga remedio que se haga.

Huyd, huyd, que es cosa horrible y fuerte,
que sirváis un señor, que da por paga
suspiros, dolor, llanto, angustias, muerte.

En tanto que de rosa y açuçena

En tanto que de rosa y açuçena
se muestra la color en vuestro gesto,
y que vuestro mirar ardiente, honesto,
enciende del corazón y lo refrena;

y en tanto qu'el cabello qu'en la vena
del oro s'escogió, con buelo presto
por el hermoso cuello blanco, enhiesto,
el viento mueve, sparze y desordena,

coged de vuestra alegre primavera
el dulce fructo antes qu'el tiempo ayrado
cubra de nieve la hermosa cumbre.

Marchitará la rosa'l viento elado,
todo lo mudará, la edad ligera,
por no hazer mudança'n su costumbre.

Decidme, fuente clara

Decidme, fuente clara,
hermoso y verde prado,
de varias yervas lleno y adornado;
dezidme alegres árboles
heridos del fresco y manso viento,
calandrias, ruiseñores
en las quejas de amor entretenidos
sombra donde gozé vano contento

¿Dónde stá agora aquella que solía
pisar las flores tiernas y suaves
gustar el agua fria?
Murió, dolor cruel, amarga hora
Árboles, fuentes, prado, sombra y aves
n'os tiempo de vivir,
qu'el alm'á de ir buscando
a su pastora.

Vlucht, vlucht, oh blinde geliefden voor een
blinde liefde. Kijk wat het kan aanrichten:
in één moment verandert het plezier
in tranen en het kleinste pleziertje in
duizendvoudige smart.

Vlucht, vlucht voor zijn genoegens en
gunsten, vóórdát de wereld je zó vastbindt,
dat er geen redding meer mogelijk is.

Vlucht, vlucht, want het is verschrikkelijk
en vreselijk, een heer te dienen die als
betaling zuchten, pijn, tranen, angst en
dood geeft.

[MW]

Terwijl de roos en de lelie
zich vertonen in de kleur van uw gelaat,
en uw brandende, oprechte blik
het hart in vlam zet en het bedwingt;

terwijl uw haren, gekozen uit een goudader,
wapperend in een plotse windvlaag,
zich spreiden om uw verheven,
mooie, witte hals,

pluk de zoete vruchten van uw vrolijke lente
voordat het kwade jaargetij de prachtige top
met sneeuw bedekt.

De roos zal door de ijsskoude wind verwelken,
de grillige tijd zal alles veranderen, om maar
niet zijn eigen gewoontes te veranderen.

[MW]

Zeg mij, heldere bron,
prachtige en groene weide,
getooid en gevuld met allerlei kruiden;
vertel mij, vrolijke bomen
getroffen door de frisse, zachte wind;
leeuweriken, nachtegalen, die zich
vermaken met klachten over de liefde en
schaduw waarin ik ijdele vreugde genoot.

Waar is degene die altijd de tedere, zachte
bloemen betrad en genoot van het koele
water?

Zij stierf, wrede pijn, bitter uur.
Bomen, bronnen, weide, schaduw en
vogels. Het is geen tijd om te leven,
want mijn ziel moet op zoek naar haar
herderin.

[MW]

De amores del Señor

De amores del Señor de cielo y tierra
la sposa pastorçica stá herida,
y allá, do stá guardando su ganado,
por él suspira y muestra su cuydado.
¡Ay, mi pastor, divina lumbre mía!

¿Quándo será `quel día
que vistas mi pobreza
y yo quede vestida`n tu riqueza?
Que, puesto que`n mi ser no tengo falta,
quedaré, siendo tuya, muy más alta.

Niño Dios d'amor herido

Niño Dios de amor herido,
tan presto os enamoráis,
que apenas habéis nacido,
quando de amores lloráis.

En esa mortal divisa,
nos mostráis bien el amar,
pues siendo hijo de risa,
lo trocáis por el llorar.

La risa nos á cabido,
el llorar vos lo aceptáis,
y apenas avéis naçido,
quando d'amores lloráis.

A un niño llorando

A un niño llorando al hielo
van tres Reyes a adorar
Porque el niño puede dar
Reinos, vida, gloria y cielo.

Nace con tanta bajeza
Aunque es poderoso Rey
Porque nos da ya por ley
Abatimento y pobreza.

Por ello llorando al hielo
van tres Reyes a adorar
Porque el niño puede dar
Reinos, vida, gloria y cielo.

Alma, venid también vos
A adorar tan alto nombre
Veréis que este niño es hombre
Y mayorazgo de Dios.

Y aunque pobre y pequeñuelo
Le van Reyes a adorar
Porque el niño puede dar
Reinos, vida, gloria y cielo.

Door de liefde van de Heer van hemel en
aarde, is de vrouw van de herder verwond,
en daar, waar zij haar kudde hoedt,
zucht zij voor hem en toont haar zorgen.
Ach, mijn herder, mijn goddelijk licht.

Wanneer komt de dag
dat jij je met mijn armoede kleedt
en dat je mij kleedt in jouw rijkdom?
Zo zal ik, daar het aan mijn wezen niets
ontbreekt, als de jouwe, nog veel hoger
rijzen.
[MW]

Godskind door de liefde verwond,
zo snel word je verliefd,
dat je, nog maar nauwelijks geboren,
al huilt van liefdesverdriet.

Met dit sterfelijk teken,
toon je ons goed je liefde
omdat je de zoon van de lach bent,
en je die inruilde voor tranen.

Je lach is ons ten deel gevallen
en jij hebt tranen ontvangen,
en nog maar nauwelijks geboren,
huil je al van liefdesverdriet.
[MW]

Naar een huilend kind in de vrieskou
komen drie Koningen om het te aanbidden.
Want het kind kan
Koninkrijken, leven, glorie en hemel geven.

Zo nederig is hij geboren
ook al is hij een machtige Koning,
want hij geeft ons rechtmatig
overgave en armoede.

Daarom gaan drie Koningen hem
huilend in de vrieskou aanbidden.
Want het kind kan
Koninkrijken, leven, glorie en hemel geven.

Ziel, kom ook om zo'n hooggeplaatste naam
te aanbidden.
Je zult zien dat dit kind mens
en eerstgeboren zoon van God is.

En ook al is hij arm en zo klein
Koningen komen hem aanbidden.
Want het kind kan
Koninkrijken, leven, glorie en hemel geven.
[MW]

Apuestan zagales dos

Apuestan zagales dos
por el zagal soberano.
Dize Gil qu'es hombre humano
y Pasqual dize qu'es Dios.

Dize Gil qu'está llorando,
y qu'es hombre, pues que llora;
mas viendo ángeles cantando,
Pasqual por su Dios le adora.

A un tercero dan la mano
para que juzgue a los dos.
Dize Gil qu'es hombre humano
y Pasqual dize qu'es Dios.

Dize Gil que nasce al yelo
y qu'es hombre, pues l'enfría;
Pasqual dize qu'es del cielo,
pues la noche buelve'n día;

y el juez, qu'es Juan Lozano,
dize que aciertan los dos;
y así el caso queda llano,
y el zagal por hombre y Dios.

Twee jonge herders wedden om
de koninklijke herder.
Gil zegt dat hij een mens is
en Pascual beweert dat hij God is.

Gil zegt dat hij aan het huilen is,
en dus is hij mens, want hij huilt,
maar omdat Pascual engelen zag zingen,
aanbidt hij hem als zijn God.

Ze legden de zaak voor aan een derde,
om te oordelen voor allebei.
Gil zegt dat hij een mens is
en Pascual beweert dat hij God is.

Gil zegt dat hij is geboren in de vrieskou
en hij heeft het koud, dus is hij een mens;
Pascual zegt dat hij uit de hemel komt,
want de nacht werd dag.

De rechter, een zekere Juan Lozano,
zegt dat ze het beiden goed hebben:
en zo bleef de zaak zonder winnaar,
de herder is zowel mens als God.